

Запорозький марш

Яків Щоголів

Ми прийшли до кошового,
Кажем: волю нам вволи;
Гей, немає ж в нас нічого,
Бо що й мали — пропили!

Загула козацька рада:
Батько волю нам вволив,
Й колихнулася громада
До кордону з куренів.

Ржуть на волі добрі коні,
Гострі шаблі брязкотять
І шапок верхи червоні,
Як маки, на нас горять.

В небі хмарки не захмаре,
Сонце в променях блищить,
З півдня вітер варом варе,
Тирса в'яне, степ мовчить.

На могилі ворон кряче,
І орли десь клекотять;
Ворон в полі здобич баче,
На бенкет орли летять.

Гей, летіть, орли охочі,
Та пазури нагостріть
Роздирати чорні очі
Тим, кому недовго жить.

Лютий ворог лихо чує;
Зна він, чим годити нам:
Про орлів бенкет готує,
Срібло й золото козакам.

І багаті, і веселі,
Славні славою дідів,

Ми від вражої оселі
Подамося до степів.

Будуть коні у попоні;
Золочені остроги,
З рипом чоботи червоні
І жупани дорогі.

Бачим кадівби з кірцями:
Вік короткий, треба жить!
Хай гуде земля під нами
Й Січа кипенем кипить.

Лірник візьме кобзу в руки,
Вдаре пісню по ладам,
Щоб згадали пізні внуки,
Як жилося їх дідам!